

Jens Thoft (SF):

Den finanslov, som et flertal i Tinget vil vedtage om få timer, adskiller sig fra finanslove i hele den vestlige verden på et enkelt område, idet dette område i den danske finanslov er prioriteret sådan, at man mig bekendt har den største stigning dér. Hvad er det så for et særligt prioriteret område, som det danske Folketing lægger så megen vægt på, at vi her ser en større stigning end på alle andre ministerområder og en større stigning end i alle andre vestlige landes finanslove? Det er forsvaret, den måde, man prioriterer udgifterne til forsvaret på.

Mens stort set hele verden – i hvert fald hele den vestlige verden – skærer dramatisk i forsvarsudgifterne, så er forsvaret i denne finanslov prioriteret højest, med en stigning på over 1 mia. kr., over 8 pct. Og så er det endda efter alle hånde fiflerier, hvor man skubber udgifter over til Udenrigsministeriets område, og hvor man gemmer salg af kaserner, så man efterfølgende kan bruge indtægterne til yderligere udvidelser.

Forsvarsudgifterne stiger fra 14,2 til 15,3 mia. kr., altså mere end 8 pct. Når man tager prisstigningerne i betragtning, er det den største stigning i de sidste 20 år. Hvad er så årsagen – må jeg spørge forsamlingen – til, at man netop vil prioritere forsvarsudgifterne så højt i denne finanslov? Er det udtryk for noget, der har været debatteret i Folketinget? Er det udtryk for et særligt prioriteret område? Jeg har forstået på regeringen, at det er bekæmpelse af arbejdsløshed og et bedre miljø, der har været regeringens prioriterede områder, og særlig støtte til uddannelse og særlig støtte på socialområdet. Det har jeg forstået har været regeringens prioriterede områder. Og det har min fulde støtte.

Men hvad er det, der er årsagen til, at forsvaret frem for alle disse områder prioriteres særlig højt? I Sverige rejser det svenske socialdemokrati rundt og agiterer for, at nu må det være på tide at skære med mindst 10 pct. i forsvarsudgifterne. I Norge har man lige vedtaget en finanslov, hvor stigningen i forsvarsudgifterne ligger langt under prisstigningerne, nemlig på 1 pct. Og Frankrig, Tyskland, England, Holland, for slet ikke at tale om USA, har skåret dramatisk i deres forsvarsudgifter i de senere år.

Jeg tror, at man i den vestlige verden kun kan finde ét sted, hvor der bruges mere på forsvarsudgifterne i 1994 end i 1993 og 1992, og det er landene omkring eks-Jugoslavien. Jeg er skuffet over, at man i en regering med et radikalt islæt – og med det image, De Radikale har med hensyn til ønsker om nedrustning og bevarelse af freden – prioriterer forsvarsområdet så uforskammet højt. Med Hørup må jeg spørge: Hvad skal det nytte?

Det danske militære forsvar er et levn fra den kolde krig, og i stedet for at skære bevilger man blot hvad som helst. Forsvaret skal som den eneste institution under denne regering ikke rationalisere. Alle andre ministerier må pænt aflevere eventuelle rationaliseringsgevinster til finansministeren. Det støtter jeg; jeg synes, det er fair nok, at man også kræver af statsinstitutioner, at de rationaliserer, at de arbejder effektivt. Sådan er det ikke i forsvaret. I forsvaret er det sådan, at jo mere man spiller, jo mere man frådser, jo mere bureaukrati man har, jo flere penge får man, jo mere belønnes man.

Forsvaret har fortsat verdens bedste pristalsregulering, og det er den, der mere end noget andet betyder, at selv om den øvrige verden nedrunder, så stiger de danske forsvarsudgifter med raket fart.

SF protesterer over dette element i finansloven, den måde at spille skatteborgernes surt fortjente penge på og smide dem ud ad vinduet. For det er jo det, man gør, når udgifterne stiger fra 14,2 til 15,3 mia. kr., altså med mere end 1 mia. kr., mere end 8 pct. Og så har jeg slet ikke brugt NATO's definition, for så ville udgifterne have været ca. 3 mia. kr. højere. Men det er, fordi man gemmer så mange udgifter rundt omkring på forskellige andre ministeriers budgetter for ikke at vise befolkningen, hvor meget man faktisk bruger.

Det er denne regerings finanslov, som Folketinget vil vedtage om få timer, altså en finanslov, der over alle rimelige grænser prioriterer forsvaret særlig højt. Hvad skal det nytte? Hvad er årsagen til det? Det må jeg spørge om – samtidig med, at jeg protesterer mod den måde at prioritere på.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige tak til hr. Jens Thoft for den